

האם מישהו מכם

”אם הדבר היה נוגע באמת – היה מישהו מכם מתעלף!”

לפני עשרים שנה בדיוק, בכ”ד טבת תשמ”ב (התוועדות תשמ”ב חלק ב’ עמ’ 107), לימד אותנו הרבי פרק בהלכות עסקנות בכל הקשור לשלימות הארץ – עד היכן צריכים לפעול כדי לבטל את הגזירה האיומה בעניין שלימות הארץ, ועד כמה הדבר צריך להיות נוגע בתמצית הנפש. בימים אלה, כאשר רבנים ועסקני ציבור נפגשים עם אישי שלטון לפעול עליהם בנושא שלימות הארץ ובטחון עם ישראל, כדאי שיעיינו בשירת הקודש שתמציתה מובאת לפניכם:

כאשר מלכות פולין גזרה פעם גזירה נגד היהודים, הלכה ”משלחת” של יהודים מכובדים כדי לפעול למען ביטול הגזירה, ולא הצליחו לפעול מאומה.

כאשר באו אל ה”חפץ חיים” כדי לדווח על התוצאות (שלא פעלו מאומה) – סיפרו לו שדיברו עם השר, ואמרו את כל הטענות שלהם, אבל הדבר לא הועיל מאומה. אמר להם ה”חפץ חיים”: האם מישהו מכם התעלף בשעת מעשה?! – אם הדבר היה נוגע באמת – היה מישהו מכם מתעלף!

מכך מסיק הרבי מלך המשיח כיצד צריכה להיות ההנהגה של הרבנים והעסקנים כאשר הם מגיעים לפעול בנושא הצלת בטחון עם ישראל: כאשר נעשה ”דבר מבהיל”, הפוגע בבטחונם של בני ישראל בכל מקום שהם – הנה כל יהודי ”נורמלי” שאיכפת לו אודות עם ישראל, אינו עושה חשבונות אם כדאי לו לצעוק, אם צעקותיו יועילו וכו’, כאשר הדבר כואב באמת, צועקים באמת!

לדאבונו, התעלפות מאן דכר שמיה... אבל מדוע לא שומעים את קולם של הרבנים ועסקני הציבור בארץ הקודש? מדוע כאשר

המצב הבטחוני והמדיני נמצא במצב הקשה ביותר, כאשר ברור לאיזה דרך המנהיגים הללו מוליכים אותנו, וכאשר כולנו רואים מה הם התוצאות – מדוע עדיין נמשך קשר השתיקה התמוה?

הדברים לא מכוונים כלפי חוג כזה או אחר, או לרב מסוג מסויים. כל מי שחושב שהשיחה של הרבי מתכוונת אליו, ככל הנראה הוא לא טועה.

הגיע הזמן שכל אחד מאתנו ישאל את עצמו: התעלפתי? מה עשיתי למען בטחון עם ישראל? הנקודה המרכזית באותה שיחת קודש, שכאשר כואב באמת – צועקים באמת. לדאבונו, את הצעקות וזעקות השבר עדיין לא רואים.

אפילו על פתחו של גיהנם...

תמיד אמרו לנו האופטימיסטים, שיגיע המצב שגם ”השמאל” (לאו דווקא השמאל, אלא כל מי שהולך בדרך הנוגדת את השו”ע סימן שכט”ו), יבין את הטעות האיומה וישנה את דרכו – דרך ההתרפסות והכניעה בפני הגויים.

קעת מתברר, כי בנושא הזה אין מעצורים, וככל שהמצב מחמיר כך התהייה והבלבול רק הולכים וגוברים. אם חשבנו שהשינוי יגיע, מתברר שזה רחוק מאד, ומי יודע להיכן חלילה יצטרכו להגיע עד שיעשו שינוי חשיבתי כולל.

כיום זה כמובן כבר לא ’אין’ לדבר על שלום וערפאת בחדא מחתא, המציאות חזקה יותר מכל... אבל הבה נחשוב לעצמנו האם זה גרם לשינוי מהותי בחשיבה אצל כל אותם שהולכו אותנו לעברי פי פחת? בהחלט שלא. רק במוצאי שבת עולה לשידור השר מתן וילנאי, מי שהיה אמור להיות רמטכ”ל, ובלי להתבלבל הוא אומר, כי למרות שנחשפה

מה אתם רצים רחוק?

שוב התעמולה הישראלית הצליחה לחלחל עמוק לתוכנו. ביום שישי הותר לפרסום החשיפה הגדולה שהדהימה את כולנו, על הפעולה הנועזת של צה”ל, כאשר נתפסה אונייה עם 50 טון אמצעי לחימה שהייתה מיועדת לרשות הפלשתינית. הנושא הפך לשיחת היום בכל הריכוזים. כולם התפעלו מעוצמת המבצע הכביר והנהדר של הצבא, שאולי גם החזיר לצה”ל חלק מיוקרתו לאחר סדרת כשלונות סידרתיים בשנים האחרונות.

אבל אותנו זה לא אמור להרשים וגם לא להרגיע. אין ספק שהמבצע כשלעצמו ותפיסת אמצעי הלחימה הוא דבר עצום, אבל בואו ונעשה את החשבון הפשוט של אחד ועוד אחד: כמה אמצעי לחימה יש לערפאת בתוך שטחי הרשות? אמצעי לחימה אותם אגר במשך שמונה שנות אוסלו. האם ערפאת עסק שמונה שנים בגידול חסה בשטחים?

הספינה עמוסת התחמושת שנתפסה שבוע שעבר

התעלף?

לפני עשרים שנה בדיוק, בכ"ד טבת תשמ"ב (התוועדויות תשמ"ב חלק ב' עמ' 107), לימד אותנו הרבי פרק בהלכות עסקנות בכל הקשור לשלימות הארץ – עד היכן צריכים לפעול כדי לבטל את הגזירה האיומה בעניין שלימות הארץ, ועד כמה הדבר צריך להיות נוגע בתמצית הנפש. בימים אלה, כאשר רבנים ועסקני ציבור נפגשים עם אישי שלטון לפעול עליהם בנושא שלימות הארץ ובטחון עם ישראל, כדאי שיעיינו בשיחת הקודש שתמציתה מובאת לפניכם

מאת שי גפן

אתה הרי מבין ערבית

בשבוע שעבר הצליח הפרזידנט מר משה קצב להפתיע את כולנו. לא פחות ולא יותר, הוא ילך לרמאללה, יכריז על "הודנא", הפסקת אש זמנית, והפתרון יבוא על מקומו בשלום. המזל הוא שההצעה נפלה בעודה באיבה. קצב נפל למלכודת הפתיים של ערפאת ובן חסותו מובארק. אם לשכת שרון הגדירה את ההצעה "מטומטמת", לי אין הגדרה אחרת למה שרצה לעולל לנו מר משה קצב, שבמוחו כבר דמיין כיצד כל מנהיגי העולם מגיעים לחלות את פניו, לאיש שהביא את הפתרון המיוחל.

אבל מה שדווקא צד את עיני, בעקבות הרעיון של קצב, היא השיחה שלו עם הרבי מלך המשיח בדיוק לפני עשור שנים, ביו"ד שבט תשנ"ב. הרבי עצר את מר קצב לעשרים דקות והתריע בפניו למה תביא האוטונומיה של שמיר (ולא צריך להיות חסיד גדול כדי לראות את הדברים מתגשמים לנגד עיניו).

הרבי דיבר מקירות ליבו, וניסה ברגע האחרון לעצור את מה שהיה אז נקרא "ועידת מדריד" ונתנה את הפתח להמשך הדיבורים על מסירת שטחים וכו'. הרבי אמר לו בין היתר: (התוועדויות תשנ"ב חלק ב' עמ' 376) אתה הרי מבין ערבית, אז תשאל לערבים הגרים שם ותראה שהם יגידו לך שמה שהם מתכוונים אודות מה שמדברים על אוטונומיה של 5 שנים, פירושו בפועל שמוסרים להם חלקים מארץ ישראל כדי להקים מדינה פלשתינית וממילא אין זה נוגע כלל איך היהודים יפרשו את זה, כי העיקר

הדברים לא חדשים, וכיום הדברים ברורים. עראפת וחבר מרעיו עסקו כל העת באיסוף אמצעי לחימה, ואין ספק קל שבקלים כי אוניות מהסוג שנתפסו כעת, הועברו גם הועברו לרשות הפלשתינית. כיום גורמי הביטחון מאשרים כי באלפי גיחותיו של ערפאת בעולם הוא הבריה דרך מסוקו אמצעי לחימה. ומה עם המנהרות ברפיח, ומה עם ייצור עצמי של כלי נשק בתעשייה אזרחית תמימה לכאורה בתוככי עזה?

אז אולי כדי לטפוח על השכם ולמען ההישג ההסברתי לישראל תפיסת האניה הוא דבר חשוב, ואני לא מזלזל גם בנושא דעת הקהל, אבל למה לרוץ רחוק. מתחת לאף אנחנו יכולים למצוא הרבה יותר. לא צריכים להפליג 500 ק"מ בלב ים כדי לתפוס כמויות שכאלו של כלי נשק. אם הדרג המדיני יתן את האישור להכנס לשטחי הרשות ולהתחיל לאסוף את כלי הנשק ואמצעי הלחימה, אנחנו נצא משם עם עשרת אלפים טון של אמל"ח.

אבל שוב מכונת התעמולה המשומנת עובדת היטב. עם ישראל "נרגע" (עד למתקפה הבאה): תפסו אוניה עם כלי נשק. המצב הרוח הלאומי השפוף אמנם עלה בסולם הדרגות, עקב המבצע הנועז, אבל מה יהיה על בטחון התושבים והיהודים. תספרו את האמת מה שידוע לכם עם מצבורי הענק של אמצעי הלחימה בתוככי הרשות. אגב, אותו דבר היה עם עראפת כאשר היה בלבנון. כמויות הנשק שנמצאו שם עלו מעל כל דמיון, וכולנו יודעים כי המצב כעת לא יותר טוב מאשר היה אז.

האם הולכים בדרך הנכונה. כך נוהגים כולם, חוץ ממנהיגי ממשלת ישראל. כאן לא משנה מה קורה. המציאות יכולה להוכיח אחרת ממה שהם מבצעים, אבל מי בכלל יעז להביע עוררין ולשנות את הכיוון.

עשר שנים הוא בהחלט זמן טוב לבדוק את המצב. לפני עשור שנים, נרצחו בשנה בפיגועי טרור כעשרים יהודים. השנה נגמר מאזן הטרור השנתי לשנת 2001 ב-202 הרוגים. פי עשרה ויותר, ממה שהיה ערב החתימה על הסכמי אוסלו. הנתון המצמרר הזה, אפילו לא הובלט בכלי התקשורת.

מישהו מאותם מנהיגים לקח את הנתונים כדי לבדוק מה קרה מאז נתנו לעראפת להכנס לכאן? מה גרמו כלי הנשק שחילקנו להם? כמה יהודים רצחו השוטרים הפלשתינים במטרה הפלשתינית החזקה שנתנו להם?

מישהו בכלל עושה דין וחשבון? מישהו יתן בכלל דין וחשבון על מה שהוא הביא עלינו בעשור האחרון? האם הפקנו לקחים בעקבות התוצאות?

תמיד שאלו אותנו "מה האלטרנטיבה", ותמיד כששואלים אותנו את השאלה הזאת אנחנו מתחילים להסמיק מרוב בושה. "מה האלטרנטיבה" הייתה מילת קסם כזאת שעיימה השמאל הצליח לגרור מדינה שלימה לתוך תהום פעור. במקום שנשאל את אותם "מחותר אוסלו", מה האלטרנטיבה שלכם הביאה לכאן, חוץ מעוד דם ודמעות, יזע והרס. אם זו הייתה האלטרנטיבה שלכם, מי בכלל צריך אלטרנטיבה?!

עשר שנים הוא בהחלט זמן

טוב לבדוק את המצב. לפני

עשור שנים, נרצחו בשנה

בפיגועי טרור כעשרים יהודים.

השנה נגמר מאזן הטרור השנתי

לשנת 2001 ב-202 הרוגים.

פי עשרה ויותר, ממה שהיה

ערב החתימה על הסכמי אוסלו.

הנתון המצמרר הזה, אפילו לא

הובלט בכלי התקשורת

שפלים, שכל כוונתם להביא לחורבן והרס? מר קצב, אין לנו ספק שנפלת למלכודת של הסובבים אותך. הגיע הזמן שתנצל את משרת הנשיא כדי להביא את דבריו של הרבי מלך המשיח בצורה הברורה ביותר, ולא כפי שנהגת לפני עשור שנים.

מאזן אימה...

נהוג, שכל בעל עסק, עורך מאזנים מזמן לזמן כדי לדעת להיכן פני העסק שלו, האם הוא בהפסדים או ברווח, או שמא הוא דורך על מקומו. רק דרך המאזנים אפשר לדעת

הוא איך שהגויים מסתכלים על זה...

מר קצב, לפני שהלכת להציע לעראפת את היהודנא, הייתי מציע לך לעיין מחדש באותה שיחה מרטיטת לב, שנאמרה בפני קהל ועדה. היה כדאי שתלך לרמאללה כדי לשאול אותם למה הם מתכוונים כאשר הם מציעים לנו את היהודנא שלהם, ולמה הם מתכוונים כאשר הם מדברים על "שלום". אם אתה רוצה לדעת באמת למה מתכוונים הערבים, לך ותשאל אותם, ותקבל את התשובה המלאה... אם היית הולך בשביל זה – היינו מעודדים אותך.

גם אז, לפני עשור שנים, העזתם פנים נגד ה' ומשיחו, וברוב חוצפה ועזות מצח, אמרתם ש"הרבי מליובאוויטש טועה". אני זוכר אותך ומר שמיר, מסבירים לאחר שחזרת ארצה מהשליחות שהטיל עליך הרבי, כי הרבי לא מבין, ואתם רוצים להרגיע את הרבי שהכל בסדר. עשור שנים בדיוק לאחר מכן, כולנו רואים מי צדק. מי בעיניו הנבואיות אמר לך מילה במילה מה אמור ר"ל להתרחש כאן: דיבורים אלו, הם צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל, ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכי' והרי זה עניין של פקוח נפשות ממש!

לפני שנתיים, בכינוס ביד אליהו לכבוד יו"ד שבט, ביקשת סליחה ומחילה מהרבי בעקבות הארועים שהתרחשו אז, וכעת, לאחר שנוכחת יותר מכל אחד אחר עד כמה אומתו דברי הרבי בנבואה גלויה ברורה – אתה מגיע להציע "הודנא" עם אותם רוצחים

יומנו של תמים ב-770 / המשך בעמוד 58

בתוכנית הרדיו 'אורו של משיח', שמטעם המטה העולמי להבאת המשיח, דיבר הרב שמואל מנחם מענדל בוטמאן אודות הקשר ההדוק בין פרשת השבוע עם משיח וגאולה, ועל העובדה ששבת פרשת שמות היא בין כי טבת יום ההילולא של הרמב"ם וכ"ד טבת יום ההילולא של רבינו הזקן.

הרב בוטמאן הביא את שאלת הרבי מלך המשיח על דברי המדרש בפסוק "ואלה שמות בני ישראל", "על שם גאולת ישראל נזכרו כאן". ולכאורה "כאן" בפרשת שמות, מדובר הרי על גלות ישראל, "הבאים מצרימה"? ועל הגאולה מדובר רק בפרשת בא! והרבי מבאר: היות והירידה של הגלות היא לצורך העליה של הגאולה, הרי שבפנימיותה הירידה היא "חלק מהעליה והגאולה עצמה", ולכן אומר המדרש על "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" – "על שם גאולת ישראל נזכרו

החסידות בגלות מצרים, מלשון מצרים וגבולים, להאיר את העולם באור התורה והחסידות, ובפרט בדורנו זה על ידי הרבי מלך המשיח שמכין והכין את העולם לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

בידבר מלכותי השבועי מדבר הרבי על שלושת התקופות בחיי אדמו"ר הקודם, ועל התקופה השלישית נאמר, שהיא משעת הסתלקותו, "שניתוסף ביתר שאת וביתר עז בהפצת המעיינות חוצה בכל קצווי תבל, ועד לגמר ושלימות העבודה, שהכל כבר מוכן לסעודה דלעתיד לבוא – ימות המשיח". זוהי לשונו של הרבי לפני 10 שנים. בדיוק. אם כבר אז היה הכל מוכן, מה נשאר כעת?... מתי כבר נשב "בסעודה דלעתיד לבוא"?

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כאן", והכוונה היא גם לגאולה העתידה לבוא בקרוב ממש.

הרב בוטמאן הסביר לרובות המאזינים, שלכאורה יש לשאול שאלה פשוטה, למה יש צורך בכל הגלות המר הזה, עם כל המאורעות הבלתי משמחות שמתרחשים בארץ הקודש – יתן השי"ת שמכאן ולהבא יהיו כל החדשות מארץ הקודש ומכלל אחינו ישראל בכל מקום שהם חדשות טובות ומשמחות. אלא שכל ענינים אלו הם בבחינת ירידה צורך עליה. היות ואנחנו עומדים כעת לפני העליה הכי גדולה, עליה שאין אחריה ירידה, וגאולה שאין אחריה גלות תיכף ומיד ממש.

הרב בוטמאן סיים: הרמב"ם הכניס את אור הגאולה במצרים ממש, גם במצרים הגאוגרפית, על ידי ספריו שנכתבו בארץ מצרים, ורמב"ם הוא ר"ת של "רבות מופתי בארץ מצרים". ורבינו הזקן הכניס את אור